

До
Министерство на правосъдието

Становище

От

адв. Светлозар Анастасов Николов, Адвокатска
колегия гр. Варна с личен номер в Единния регистър
на адвокатите 1000134390, тел. 0899/877-583, ел.
поща: office@bankstop.eu , гр. Варна 9004, ул. Ангел
Кънчев 19, ет.1, ап.1

Относно: Проект на Закон за несъстоятелността на
физическите лица

Уважаеми г-н Министър,

1.Свръхзадължията на физ. лица не е само личен проблем, а най-вече национален, защото е ясна индикация за нивото на бедност в държавата ни.

Предложеният проект не решава проблема с лицата изпаднали в положение на постоянна и до степен на пълна невъзможност да изплащат задълженията си.

Не решава проблема с изискуемите, но несъбираеми вземания на физически лица. Те са несъбираеми, защото тези лица са загубили цялата си недвижима и движима собственост и съответно нямат никаква възможност да започнат живота си на чисто, нямат възможност за втори шанс, тоест държавата ни ги поставя в положение на обречени хора, които до края на живота си да бъдат непълноценни. Само че това са хора, които са бащи от които които се е очаква да бъдат достойни глави на семейства, да бъдат достойни съпрузи, да бъдат жени, съпруги и родители, които да възпитават и изграждат пълноценни граждани на страната ни. Как да бъде това възможно когато главата на семейството е ударен по начин по който няма никакъв шанс да се реализира в собствената си държава, а как децата да получат необходимата майчина грижа и любов !?

Този проблем има сериозни два аспекта – единият е в това, че остатъчните дългове са в размер, който е непосилен за изплащане, поради нарастването му от всички форми на лихви и разноси, а вторият е поради невъзможността на длъжника да се развие в нова област, да стане специалист, който да бъде полезен със знанията и уменията си в обществото.

2. От къде идват тези длъжници ? Нито идват от цикличния модел на икономиката – от подеи на кризи, нито от ръста на потреблението, нито от развитието на кредитирането.

През 2008 г. банките едностранно вдигнаха лихвите по кредитите по вече сключени договори за кредит. Така поставиха хората в невъзможност да си изплащат редовно вноските, в резултат на което се проведе политика на банките по увеличаване размера на дълга с начисляване на огромни наказателни лихви. В последствие тези лихви бяха прибавени към главниците на хората и така се стигна до увеличаване размера на задълженията, върху които продължи да се начислява лихва, която отново продължи да се увеличава. Това доведе до масова свръхзадължияност на кредитополучателите.

Вторият проблем е заповедното производство, в което банките посочваха дължимата сума и съдът безкритично и без никакъв анализ механично издаваше заповеди за изпълнение и изп. лист, като по този начин само по твърдение на банката в нарушение на правата на потребителите банките получиха изп.листи и пристъпиха към принудително изпълнение.

След това създаденият институт на частните съдебни изпълнители даде възможност банките да си заплащат на предприемачите - ЧСИ, за да извършват необходимата им държавна принуда по един брутално незаконен начин само и само за да се разпродаде имуществото на длъжниците.

8. Масово ЧСИ-та не връчваха заповедите за изпълнение, с което длъжниците бяха лишени от възможността да възразят и да се защитят, в резултат на това заповедите са стабилизираха и задълженията макар и незаконни не можеха да бъдат оспорвани.

В самото принудително изпълнение ЧСИ-тата извършиха разпродажба на имуществото без да възлагат оценка, а по своя преценка определяха цената и по този начин се стигна до разпродажба на безценица имотите на хората.

И другият огромен проблем е това, че действията на ЧСИ-тата, като предприемачи извършващи държавна принуда срещу частната собственост не подлежат на инстанционен съдебен контрол, като по-голямата част от действията им изобщо не подлежат на съдебен контрол. Много малка част от действията им подлежат на обжалване единствено пред окръжният съд, който е ограничен във възможността да извършва пълен съдебен контрол и по този начин се извършва една формална съдебна защита на правата на гражданите.

Специално внимание ще обърна на публичната продаж, която подлежи на обжалване, но ако си уведомен за изп. дело и ако ти бъде връчено ПВ. Ако не знаеш за продажбата реално няма как да се защитиш, ако без да си длъжник ти е продаден имота, а това при наличното частно съдебно изпълнение и заповедно производство е практика в България. По редът на отмяна на влезли в сила постановления за възлагане пред ВКС успяхме да спасяваме имотите на някои от жертвите, но след Тълкувателно решение от 20.05.2022 г. по т.д. № 6/2020 г. На ОСГТК отпадна и тази възможност.

Реално в голямата си част обжалваните публични продажби не са били отменени, въпреки множеството нарушения в изп. производство и продажбата им на безценица, тъй като съдилищата по закон са ограничени и не могат да извършват пълна проверка, като само проверяват дали има подадено наддавателно предложение и дали сумата за имота е внесена.

3. Кой превърна нашите съграждани в длъжници с несъбираеми вземания ?

Народът ни беше изоставен от държавата, политиките и всички политически партии на пълно разграбване от чуждестранните банки, като липсваха ефективни правни средства за защита на потребителите и превантивни механизми за свръхзадлъжняване на населението.

От 2007 г. България беше длъжна да въведе процедура за фалит на физическите лица на основание РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1346/2000 НА СЪВЕТА от 29 май 2000 година, с която да бъде уредено опращаването на задълженията на гражданите. През 2017 г. регламента беше отменен, като с цел още по – пълноценно решаване на проблема беше приета Директива 2019/1023 на ЕС.

На основание чл. 34 от Директивата България е била длъжна да приеме и публикува до 17 юли 2021 г. законите и подзаконови разпоредби в изпълнение на директивата, а след тази дата е била длъжна да ги прилага. Държавите, които срещат ОСОБЕНИ трудности при прилагането на Директивата , могат да се възползват от възможността да поискат удължаване на срока, но най-много една година, тоест до 17.07.22 г.

През всичките тези години реално всички политици умишлено бездействаха във вреда на народа ни.

4. Министерството на правосъдието предлага проект на ЗНФЛ, който е

- 1/ неефикасен за опрощаване на задълженията и няма да реши проблемите със свръхзадължениостта в обществото ни;
- 2/ в сериозни противоречия с Директива 2019/1023 на ЕС, което е недопустимо, тъй като България е длъжна точно да я транспонира в нашето законодателство;
- 3/ има сериозен пропуск - липсата на анализ за съответствие с правото на Европейския съюз на основание чл. 28, ал.2, т.5 ЗНА, както и на справка за съответствието с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека на основание чл.28, ал.3 от ЗНА, поради наличните нарушения на основание чл. 29, ал.4 от ЗНА не може да бъде внесен за обсъждане и разглеждане в Народното Събрание.
- 4/ без извършен анализ за конституционосъобразност на проекта на ЗНФЛ.

5. Несъответствия с Директива 2019/1023 на ЕС

1/ Считам, че така съставен проектът на ЗНФЛ се цели създаването на непреодолими пречки на физическите лица за да не бъде стартирано производство по опрощаване на задълженията, в последствие ако бъде иницирано, как да бъде отхвърлена молбата за откриване на производството, а ако бъде открито да бъде приет такъв план за погасяване, който да не могат да изпълнят и да не бъдат опростени задълженията им като недобросъвестни.

Също целта е лицата без никакво имущество реално да бъдат отказани от участие в производството чрез предлагането им на изцяло ненужно производство, в което ако бъде успешно проведено задълженията им ще бъдат опростени най-малко след 10 години.

По този начин е налице неточно и непълно транспониране на Директивата в пълно нарушение на поставените цели.

2/ Директива 2019/1023 на ЕС

В основата си производството по несъстоятелност на физ.лица е процедура по опрощаване на задължения на физическите лица – чл.1, пар.4, вр. пар.1, б.Б в срок до 3 години.

Неясно защо в проектът на ЗНФЛ се създава тромава и напълно ненужна процедура по несъстоятелност, поради това, че производството е по отношение на физическо лице, потребител, което няма нищо общо със търговеца. В същото време много слабо е отделено внимание на опрощаването на задълженията, като дори и думата неправилно е заменена с погасяване на задължения.

Целта на Директивата е да се постигне уеднаквяване и стандартизация на правната уредба до степен, която ще улесни взаимното признаване на последиците от производството по несъстоятелност на физ. лица от юрисдикциите на другите държави членки на ЕС.

Чл.2, ал.1, т.20 регламентира понятието „пълно опрощаване на задълженията“ означава, че принудителното изпълнение срещу предприемача на подлежащите му на опрощаване задължения е прекратено или неизплатените подлежащи на опрощаване задължения като такива са анулирани, като част от процедура, която може да включва осребряване на активи, или план за погасяване или и двете;

За съжаление в проект на ЗНФЛ изобщо липсва думата опрощаване, като се използва думата – погасяване.

В директивата ясно се урежда ПРОИЗВОДСТВОТА ПО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ, НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ОПРОЩАВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯ, докато в проекта на ЗНФЛ липсва.

3/ Реално с проектът на ЗНФЛ достъп до пълното опрощаване на задълженията в рамките на 3 години е само за тези, които:

- частично ще погасят задълженията си /като няма конкретни рамки и яснота какво означава частично, което дава възможност на свободна интерпретация на съдиите, няма определени никакви критерии /.

- Имат секвестрируемо имущество достатъчно за частичното погасяване и то без опасност за кредиторите. /по този начин не става ясно какво имущество трябва да имаш защото не е ясно какъв е размера на това частично погасяване/, тоест трябва да имаш имущество, което частично да може да погаси вземанията и да ги погасиш след това частично.

Тези, които нямат имущество и не могат да погасят частично /каквото и да означава това частично/ - могат да бъдат освободени след изтичане на 10 години. За тях реално производство по несъстоятелност не се открива, те нямат никаква защита, вписва се за неплатежоспособен в регистъра по несъстоятелността и изчаква изтичане на срок от 10 години от решението за опрощаване на задълженията.

4/ Чл. 1, ал.1 производството по несъстоятелност на физическите лица, които са неплатежоспособни добросъвестни длъжници и желаят задълженията им към всички кредитори да бъдат удовлетворени в едно общо съдебно производство;

В Директивата няма за цел длъжниците да желаят задълженията им към всички кредитори да бъдат удовлетворени в едно общо съдебно производство.

5/ Чл. 3. (1) Производството по несъстоятелност има за цел да осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за освобождаване на добросъвестния длъжник от заплащане на неудовлетворените вземания.

В Директивата няма за цел да осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за освобождаване на добросъвестния длъжник от заплащане на неудовлетворените вземания.

6/ Чл.5, ал.3 Производството по несъстоятелност не се образува, когато длъжникът няма секвестрируемо имущество, достатъчно за частично погасяване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

„Липсата на секвестрируемо имущество, достатъчно за частично погасяване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите” съгласно Директивата не може да бъде пречка за провеждане на производството.

Допълнителните ограничения, които са в противоречие с директивата са свързани с условията за добросъвестност.

7/ Чл.33 Има изискване за откриване на производството по несъстоятелност – да притежава секвестрируемо имущество достатъчно за да покрие разностите в производството по несъстоятелност И поне частично да удовлетвори вземанията на кредиторите.

И не са налице основанията за недобросъвестност по чл. 9, ал.2

Тъй като „частично“ не е уточнено в закона, то разпоредбата е в противоречие с чл.20, т.2 от Директивата, защото по този начин могат да бъдат поставяни условия за плащане, които да не бъдат съобразени с разпоредбата в Директивата, съответно с дохода, активите и срока за опрощаване на задълженията.

8/ Същото е и с разпоредбата на чл. 100, т.2 от 3, със задължение за частичното им удовлетворяване от списък на приетите вземания. Какво означава частично – няма критерии, което дава възможност за съдебен произвол.

9/ Същото е и при чл. 5, ал.3 от 3 – не се образува когато няма секвестрируемо имущество, достатъчно за частично погасяване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите !? Колко е това достатъчно за частичното погасяване ? Как съдът да го определи дали е достатъчно за частично или не ? Какво означава да е без опасност за кредиторите !?

10/ чл. 9. (1), изр.1 Длъжникът има право да иска откриване на производство по несъстоятелност и да упражнява предвидените в този закон права, ако е добросъвестен.

Това е недопустима пречка съгласно Директивата. Недобросъвестността може да бъде основание за малко по-дълъг срок от 3 години, но не и пречка за опрощаване на вземанията. Ако ще бъде прието за пречка, то трябва да се обоснове при какви конкретни условия няма да бъде допустимо.

11/ Чл. 9. (1), изр.2 Добросъвестен е длъжникът, който поема задължения съобразно своето имуществено състояние и доходи и който със своите действия не уврежда умишлено или поради небрежност интересите на кредиторите си.

Недопустима пречка съгласно Директивата е предложеното определение за добросъвестен длъжник. Поемането на задължения, особено по отношение на кредити винаги има две страни, като основната отговорност и преценка е на кредиторите, които са длъжни да извършват преценка за кредитоспособността на всяко едно лице, за което им е предоставен достъп до Кредитния регистър на БНБ. По този начин всеки длъжник, който е прекатил плащанията си по задълженията очевидно е изпаднал в положение, в което може да бъде определен като недобросъвестен и всеки един може да бъде посочен, че поел задължения, които не е съобразил с имущественото си състояние и доходи, както и че е небрежен.

Освен това определението е твърде общо, неясно, а и до момента нито един длъжник не е имал задължения да не бъде небрежен към кредиторите си и с въвеждането на това изискване реално към физическите лица, не се прилага длъжимата защита в качеството им на потребители, които са по-слабата страна. Въвеждат се твърде високи изисквания, с което реално се цели да бъдат отблъснати всички граждани, които имат огромна нужда от опрощаване на задълженията им, за да започнат своя нов живот.

12/ Чл.9, ал.2, т.2 - през последната година преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е упражнявал трудова или стопанска дейност по занятие, която да е източник на доходи, независимо от начина на нейното възлагане и изпълнение и не търси активно работа;

Това е недопустима пречка съгласно Директивата, като не упражняването на трудова или стопанска дейност по занятие през последната година, не може да бъде пречка за опрощаване на задълженията. Тъй като изискването е за качество на добросъвестност, което да е налице към денят

на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, то това се явява пречка и ако лицето не е било на работа през последната година по една или друга причина, неясно защо трябва да губи тази възможност.

Какво значение за производството има активното търсене на работа? Целта на процедурата е да се даде втори шанс именно на хората, които са се отказали и не искат да работят и не искат да правят нищо защото имат свръхзадължения, които никога не могат да покрият!? Голяма част от хората дори са увредени от това състояние на задължнялост, изолирани са и към момента са негодни за трудова дейност. Въвеждането на този критерий би довело до пълна неефективност на закона.

13/ Чл.9, ал.2, т.3 - през последните 5 години преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е извършил нарушение на задължение за деклариране на доходи или имущество

Какви са тези задължения и как се установява това нарушение не са ясни, поради което представляват неоснователна пречка до производството.

Това не е изискване на Директивата и е в противоречие с целите ѝ.

14/ Чл.9, ал.2, т. 4. се е разпоредил безвъзмездно със свое имущество на значителна стойност през последните 5 години преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност; Това не е изискване на Директивата и е в противоречие с целите ѝ, представлява неоснователна пречка за достъп до производството.

15/ Чл.9, ал.2, т. 5 - през последните 5 години преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност е поел задължение по договор за заем, договор за покупка на стоки и услуги или друг възмезден договор, който не е предназначен за задоволяване на негови или на членовете на семейството, които издържа, основни жизнени потребности и когато това задължение е явно несъобразено с имуществото и доходите му;

Това не е изискване на Директивата и е в противоречие с целите ѝ, представлява неоснователна пречка за достъп до производството. Напълно необосновани ограничения, неясни и позволяващи свободно тълкуване във вреда на длъжниците.

16/ Чл.9, ал.2, т. 6. - е представил неверни или непълни данни, документи или доказателства за своето имущество пред съда или синдика във връзка с производство по несъстоятелност;

Винаги може човек да е предоставил непълни данни, документи и доказателства и тази преценка е напълно субективна и не следва да се приема, като пречка за достъп до производството.

Това не е изискване на Директивата и е в противоречие с целите ѝ, представлява неоснователна пречка за достъп до производството.

17/ Чл.9, ал.2, т. 8 - не е изпълнил задължения, предвидени в този закон, в одобрен погасителен план или в извънсъдебно споразумение с кредиторите, с което е създал опасност за интересите на кредиторите.

Това не е изискване на Директивата и е в противоречие с целите ѝ, представлява неоснователна пречка за достъп до производството. Не може всяко неизпълнение да превръща длъжника в недобросъвестен, както и неизпълнението на погасителния план или извънсъдебното споразумение! Чрез тези допълнителни ограничения реално се достига до неефективност на производството целящо вменяване на допълнителна вина в длъжника за постоянна недобросъвестност.

Все пак ако това се допусне, това означава, че санкцията от неизпълнението ще бъде лишаването му възможност за опрощаване на задълженията изобщо, тъй като ще бъде третиран, като недобросъвестен.

Тази санкция от неизпълнение също е прекалено голяма и непропорционална.

18/ Чл. 10. (1) Имуществото на длъжника трябва да е достатъчно, за да покрие разноските в производството по несъстоятелност и поне частично да удовлетвори вземанията на кредиторите. (2) За частично удовлетворяване се счита плащането изцяло на първото дължимо вземане по реда на чл. 17, ал. 1 или съразмерното удовлетворяване на всички вземания от този ред.

Това не са изисквания на Директивата и са в противоречие с целите ѝ, представляват неоснователна пречка за достъп до производството.

Наличието на имущество, а още повече да бъде достатъчно за покриване на разноските по производството по несъстоятелност е изцяло недопустимо условие към гражданите. Разноските следва да се заплатят от длъжника, но постовянето, като условие за наличие на имущество е очевидно с цел ограничава на достъпа до производството на лицата останали без никакво имущество.

Второто изискване е да има имущество, което да бъде не само достатъчно за разноските в производството, а поне частично да удовлетвори кредиторите, като това изискване също е недопустимо, защото само по себе си е неясно, въпреки посоченото в ал.2, като напротив по този начин се отваря възможност за свободно тълкуване от съда.

19/ Чл. 15. (1) Длъжник, който подаде молба за откриване на производство по несъстоятелност, като знае, че няма основание за това, дължи обезщетение на кредиторите за претърпените във връзка с производството имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. (2) Отговорността за заплащане на обезщетение по ал. 1 възниква, в случай че молбата на длъжника за откриване на производство по несъстоятелност е отхвърлена или образуваното производство по несъстоятелност е прекратено с влязло в сила решение поради недобросъвестност на длъжника.

Това не са изисквания на Директивата и са в противоречие с целите ѝ, представляват неоснователна пречка за достъп до производството. Чрез разпоредбата се цели длъжниците да се откажат от производството и да не участват от страх от санкции и допълнително задължняване.

20/ Чл.20, ал.7, изр.2 Искането се разглежда от друг състав на съда по несъстоятелността с участие на длъжника и на кредиторите, не по-късно от 14 дни от постъпването му.

Това не е изискване на Директивата и няма никакво основание искането да бъде разгледано от същият съд, а не от горестоящият.

21/ Чл.34, ал.2, т.6. - списък-декларация на извършените от длъжника плащания в брой или чрез паричен превод, които надвишават 500 лв. и получателите им през последните 6 месеца;

Това не е изискване на Директивата и представлява пречка пред производството за длъжника.

22/ Чл. 38, ал.2 - Когато длъжникът отговаря на условията по чл. 33, т. 1, 2 и 4, но посоченото от него секвестрируемо имущество е недостатъчно за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност и за частично удовлетворяване на вземанията на кредиторите, съдът обявява неплатежоспособността на длъжника и отхвърля молбата за образуване на производство по несъстоятелност.

Това не е изискване на Директивата и представлява пречка пред производството за длъжника.

23/ Чл. 57, ал.1, т. 3 - гаранциите, които се дават на всеки клас кредитори във връзка с изпълнението на плана;

Това не е изискване на Директивата и представлява пречка пред производството за длъжника. Изискването от длъжника за представяне на гаранции е недопустима пречка в производството.

24/ Погасителния план по чл. 56 и чл.57 от ЗНФЛ не съответства на изискванията на чл.20, т.2 от Директивата - Държавите членки, в които пълното опрощаване на задълженията зависи от частично погасяване на задълженията от предприемача, гарантират, че съответното задължение за погасяване се основава на индивидуалното положение на предприемача и по-специално е пропорционално на неговия подлежащ на запориране или разполагаем доход и активи в рамките на срока за опрощаване на задълженията, и е съобразено със справедливите интереси на кредиторите. Така съставен и приет погасителния план, може да бъде непосилен за длъжника и да бъде съставен така, че да не успее да го спази и да бъде определен като недобросъвестен и да му бъде отказано опрощаването на задълженията.

25/ Чл. 100 и 101 от проекта са в противоречие с чл. 23 от Директивата

26/Чл. 101 от проекта и в противоречие с чл. 21, т.1 от Директивата

27/ Директивата изисква опрощаването на задълженията да бъде не повече от 3 години, като изключенията трябва да са минимални и ясно обосновани. Проектът на ЗНФЛ напротив поставя най-голямата част от свръхзадължняните граждани в положение, в което да бъдат опростени дълговете им най-рано след 10 години. Като се отчете, че голямата част от длъжниците са от кризата през 2008 – 2013 г., то вторият им шанс да бъде отложен за след още 10 години прави производството за напълно ненужно и нерешаващо проблемите.

28/ Производство по установяване на условията за погасяване

Чл. 103-106 от закона не съответсва на Чл.21 от директивата

2. Държавите членки гарантират, че несъстоятелни предприемачи, които са спазили своите задължения, когато такива задължения съществуват съгласно националното право, получават опрощаване на задълженията си при изтичането на срока за опрощаване, без да е необходимо да подават молба до съдебен или административен орган за откриване на производство, в допълнение към производствата по параграф 1.

Тази процедура е след изтичане на 3-годишният, съответно 10-годишният срок, след който длъжника е задължен да поиска откриване на ново производство, в която да се установява дали условията са налице, което е в противоречие с Директивата.

6. Налице са също и противоконституционни разпоредби

1/ Чл.9, ал.2, т.4 създава с обратно действие привилегия на една група лица – физически лица, които не са се разпореждали бевъзмедно с имуществото си през последните 5 години и физ. Лица, които са се разпореждали.

Длъжниците, които са се разпореждали бевъзмедно през последните 5 години със свое имущество на стойност надвхърляща средномесечния доход за последните 12 месеца не могат да се

възползват от производството по несъстоятелност и да получат пълно опрощаване на задължията си, нито за 3, нито за 10 години, тъй като се приемат за недобросъвестни, като не са могли да предвидят, че законодателят ще въведе ретроактивно действие с тази разпоредба, като ще ги лиши от възможността да бъдат опростени задълженията им, като бъдат определени, като недобросъвестни. До действието на закона физ.лица не са знаели, че са недобросъвестни, тъй като към този момент такова понятие не съществува в националното ни право.

2/ Чл. 9, ал.2, т.5 създава с обратно действие привилегия на една група лица – физически лица, които през 5 години преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност са поели задължение /несъвместимо с разходите за задоволяване на жизнените потребности на длъжника и семейството му/ по договор за заем, договор за покупка на стоки и услуги или друг възмезден договор, който не е предназначен за задоволяване на негови или на членовете на семейството, които издържа, основни жизнени потребности и физ. Лица, които са поели такива задължения.

Тези длъжници не могат да се възползват от производството по несъстоятелност и да получат пълно опрощаване на задължията си, нито за 3, нито за 10 години, тъй като се приемат за недобросъвестни, като не са могли да предвидят, че законодателят ще въведе ретроактивно действие с тази разпоредба, като ще ги лиши от възможността да бъдат опростени задълженията им. До действието на закона физ.лица не са знаели, че са недобросъвестни, тъй като към този момент такова понятие не съществува в националното ни право.

Абсолютно неясни понятия – кои задължения са за задоволяване на основни жизнени потребности на физ.лице и семейството му ? Кои са критериите според които може да бъде прието за явно несъобразено с имуществото и доходите задължение, като посоченото определение е още по широко и непонятно – такова задължение е това, което е несъвместимо с разходите за задоволяване на жизнените потребности на длъжника и семейството му ? Какъв е този размер и как се определя, че да бъде приет за несъвместим с разходите ?

7. Въвеждането на синдика и определеното му заплащане е изцяло в пълно несъответствие с целите на Директива 2019/1023 на ЕС, тъй като не става дума за производство по несъстоятелност на предприемач, а на физическо лице, поради което процедурата е по опрощаване на задължения и всичко трябва да бъде изцяло съобразено с това.

20.10.2022 г.

С уважение: